

BỘ GIÁO DỤC VÀ ĐÀO TẠO

KỶ THI TRUNG HỌC PHỔ THÔNG QUỐC GIA NĂM 2019

ĐỀ THI CHÍNH THỨC

Bài thi: NGŨ VĂN

Thời gian làm bài: 120 phút, không kể thời gian phát đề

I. ĐỌC HIỂU (3.0 điểm)

Đọc đoạn trích:

*Biết nói gì trước biển em ơi
 Trước cái xa xanh thanh khiết không lời
 Cái hào hiệp ngang tàng của gió
 Cái kiên nhẫn nghìn đời sóng vỗ
 Cái nghiêm trang của đá đứng chen trời
 Cái giản đơn sâu sắc như đời

 Chân trời kia biển mãi gọi người đi
 Bao khát vọng nửa chừng tan giữa sóng
 Vàng trán mặn giọt mồ hôi cay đắng
 Bao kiếp vui trong đáy lạnh mù tăm
 Nhưng muôn đời vẫn những cánh buồm căng
 Bay trên biển như bò câu trên đất
 Biển dư sức và người không biết mệt
 Mũi thuyền lao mặt sóng lại cày bừa
 Những chân trời ta vẫn mãi tìm đi.*

(*Trước biển* - Vũ Quần Phương, *Thơ Việt Nam 1945 - 1985*, NXB Văn học, 1985, tr. 391)

Thực hiện các yêu cầu sau:

Câu 1. Đoạn trích trên được viết theo thể thơ nào?

Câu 2. Anh/Chị hiểu nội dung các dòng thơ sau như thế nào?

*Vàng trán mặn giọt mồ hôi cay đắng
 Bao kiếp vui trong đáy lạnh mù tăm*

Câu 3. Hãy cho biết hiệu quả của phép điệp trong các dòng thơ sau:

*Cái hào hiệp ngang tàng của gió
 Cái kiên nhẫn nghìn đời sóng vỗ
 Cái nghiêm trang của đá đứng chen trời
 Cái giản đơn sâu sắc như đời*

Câu 4. Hành trình theo đuổi khát vọng của con người được thể hiện trong đoạn trích gợi cho anh/chị suy nghĩ gì?

II. LÀM VĂN (7.0 điểm)

Câu 1 (2.0 điểm)

Từ nội dung đoạn trích ở phần Đọc hiểu, anh/chị hãy viết một đoạn văn (khoảng 200 chữ) về sức mạnh ý chí của con người trong cuộc sống.

Câu 2 (5.0 điểm)

Trong những dòng sông đẹp ở các nước mà tôi thường nghe nói đến, hình như chỉ sông Hương là thuộc về một thành phố duy nhất. Trước khi về đến vùng châu thổ êm đềm, nó đã là một bản trường ca của rừng già, rầm rộ giữa bóng cây đại ngàn, mãnh liệt qua những ghềnh thác, cuộn xoáy như cơn lốc vào những đáy vực bí ẩn, và cũng có lúc nó trở nên dịu dàng và say đắm giữa những dặm dài chói lọi màu đỏ của hoa đỗ quyên rừng. Giữa lòng Trường Sơn, sông Hương đã sống một nửa cuộc đời của mình như một cô gái Di-gan phóng khoáng và man dại. Rừng già đã hun đúc cho nó một bản lĩnh gan dạ, một tâm hồn tự do và trong sáng. Nhưng chính rừng già nơi đây, với cấu trúc đặc biệt có thể lí giải được về mặt khoa học, đã chế ngự sức mạnh bản năng ở người con gái của mình để khi ra khỏi rừng, sông Hương nhanh chóng mang một sắc đẹp dịu dàng và trí tuệ, trở thành người mẹ phù sa của một vùng văn hóa xứ sở. Nếu chỉ mãi mê nhìn ngắm khuôn mặt kinh thành của nó, tôi nghĩ rằng người ta sẽ không hiểu một cách đầy đủ bản chất của sông Hương với cuộc hành trình gian truân mà nó đã vượt qua, không hiểu thấu phần tâm hồn sâu thẳm của nó mà dòng sông hình như không muốn bộc lộ, đã đóng kín lại ở cửa rừng và ném chìa khóa trong những hang đá dưới chân núi Kim Phụng.

(Ai đã đặt tên cho dòng sông? - Hoàng Phủ Ngọc Tường, *Ngũ văn 12*, Tập một, NXB Giáo dục Việt Nam, 2018, tr. 198)

Cảm nhận của anh/chị về hình tượng sông Hương trong đoạn trích trên. Từ đó, nhận xét cách nhìn mang tính phát hiện về dòng sông của nhà văn Hoàng Phủ Ngọc Tường.

----- HẾT -----